

Feldmár Sándor Feleségével És Lányával

Ez a felvétel az 1950-es években készült, talán Herman bácsi udvarán, Vásárúton. Középett Katinka lányom ül, mellette a feleségem [Feldmár Sándorné, szül. Irena Haárová]. Valamelyik ismerősünk fényképezett le minket. Néha meglátogattuk zsidó barátainkat Vásárúton. Rendszerint lovas kocsival utaztunk, és betértünk Reiderékhez és Herman bácsihoz is, akinek az udvarán ülünk a képen. A jövődöbeli feleségemmel, Haár Irénkével kicsi korunk óta ismertük egymást, hiszen unokatestvérek voltunk. Apám és Irénke anyja, Haár Móriczné, született Feldmár Rozália testvérek voltak. A háború előtt szórakoztam természetesen más lányokkal is. Fiatal voltam. 1945-ben a bátyámmal laktam Nyékvárkonyon, de gyakran elmentem Vámosfalura meglátogatni az unokatestvéreimet, akik szintén minden nélkül tértek haza a lágerből. Irénke megtetszett nekem,

és megbeszéltem a bátyámmal, hogy elveszem feleségül. 1946-ban házasodtunk össze. Pozsonyban esküdtünk, a zsinagóga udvarában felállították a hüpét. Azt hiszem, húsz pár is esküdött akkor egymás után. A rabbi egy-kettő elintézett minket. Sajnos már nem élt szülő, aki a menyasszonyt a hüpe alá vezette volna a zsidó szokás szerint. Nem volt pénzünk, hogy lakodalmat szervezzünk, hiszen alig akadt ennivaló. Csak egy kis segílyt és ruhát kaptunk a Jointtól. Elégé fontosnak tartottam, hogy zsidó származású legyen a párom. Többnyire zsidó társaságban mozogtam, apám, anyám zsidó volt, tehát úgy határoztam, hogy zsidó leánnyal nőülök meg. Ötvenkilenc éve boldog házasságban élünk. Két gyermekünk született, egy lány meg egy fiú. A lányom, Katarína, akit Katinak szólítunk, 1952-ben született Vámosfaluban. Ott is járt óvodába. A dunaszerdahelyi szlovák alapiskolába írtattuk be. Úgy gondoltuk, ha főiskolára akar majd menni, akkor meg kell tanulnia rendszeresen szlovákul beszélni. Az alapiskola után Modrán tanult pedagógiát. Amikor befejezte a tanulmányait, tanítónőként dolgozott. Jelenleg rajzot is tanít. Jó fizetést kap Pozsonyban. A fiam, Zoltán 1955-ben született Dunaszerdahelyen. Hét-nyolc napos korában körülméltettük a pozsonyi zsidó kórházban. Zolika ugyanúgy, mint a nővére, Vámosfaluban járt óvodába. Szlovák tannyelvű alapiskolát végzett Dunaszerdahelyen, utána a pozsonyi STU-n [Slovenská Technická Univerzita -- Szlovák Műszaki Egyetem -- a szerk.] tanult ki villamosmérnöknek.